

Ти тріхи дивна ну експресивна
Ти тріхи дивна ну експресивна
І почуттів так мало мало мало
Так світла у тобі мало

Пофігу
Де тебе я водив
Наш місяць завжди світив
Нам місяці летять
Всі ці дні з життя
Пофігу
Вже тебе нема
Намисто ніби ти з дна
На вмисне там я пірнав
Нас так не роз'єднати хоч і зимна ця вода нам
Пофігу
Ніби диво ти дні пустив як дим але не жалів я
Раптом так вже світанок, і роса на дворі в коридорі чути шум це
Пофігу
Ловлю тебе на бігу, а губи дарять тепло
В цій квітці колить стебло бабло
Всі загладить в тобі ці шипи таке кіно

Ти тріхи дивна ну експресивна
Ти тріхи дивна ну експресивна
І почуттів так мало мало мало
Так світла у тобі мало

Пофігу
Догорить вогонь
Зола, попіл, пил ого
В тобі нема нічю мого
В мені нема нічю твого
Пофігу
Ми були на пайках, на нервах
Від тебе мене як нарка поперло
Питали, чого серце не твердне?
Бо я живий, не став манекеном!
Пофігу
Бо це забирає сили, я знаю, так
Ти дивна як погода, міняєш опади
Пофігу
Просто йдем далі
Сили нам новий день дає
В цих людях щастя нема
Світло в тобі
Не ний дарма!

Ти тріхи дивна ну експресивна
Ти тріхи дивна ну експресивна
І почуттів так мало мало мало
Так світла у тобі мало

Попіл падав мимо попільниці
Згадав миті ці
Де ти – моя видима ціль
Пам'ятають рубці все

Пофігу, ага, все пофігу
Пофігу, ага, все пофігу

Ти тріхи дивна ну експресивна
Ти тріхи дивна ну експресивна
І почуттів так мало мало мало
Так світла у тобі мало

Пофігу
Пофігу
Пофігу